

РЕШЕНИЕ

№ 4897

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4546** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от С. А. М., с адрес: затвора [населено място] чрез упълномощен представител срещу решение №1212 от 26.02.2021г., постановено по адм.д. №10771/2019г. по описа на АССГ.

С жалбата се моли да бъде отменено оспореното решение, поради това, че не е съобразено с целта на закона и е немотивирано. Иска се касационният съд да реши делото по същество като отмени обжалваната заповед на началника на затвора.

С уточняваща молба от 24.03.2021г. е посочено, че решението е нищожно, като постановено при условията на чл.22, ал.1, т.6 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК при несправедливо водене на процеса и на субективност и пристрастност, основания предвидени в приложимата на основание чл.5, ал.4 от КРБ норма на чл.6 от ЕКЗПЧ. Записано е и че оспореното решение е недопустимо, поради това че съдът се е произнесъл само по част от иска, без да се конкретизира по коя част от иска липсва произнасяне. Уточнено е и, че решението е неправилно, тъй като съдът е допуснал нарушение на материалния закон - чл.41, ал.1 от НК, чл.146 от АПК допуснал е съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като е правораздавал при нарушение на разпоредбите на чл.151 от ГПК във вр. с чл.150, ал.3, във вр. с чл.150, ал.2 от ГПК, чл.24, пр. посл. във вр. с чл.22, ал.1, т.6 от ГПК, тъй като всички

изложения от страна на жалбоподателя и процесуалния му представител, в съдебно заседание, проведено на 30.01.2020г. не са вписани в протокола, съдът не е извършил диктовка на протоколиста. Сочи се, че всички изявления на страните, направени на това и на следващите заседания са вписани в протокола избирателно, единствено по преценка на секретар-протоколиста и тези обстоятелства са заявени своевременно с нарочна молба по делото. Уточнено е също, че оспореното решение е необосновано, защото при формиране на вътрешното убеждение на съда фактическите констатации на съда не са изградени върху безупречно изпълнение на всички процесуални изисквания, които гарантират правилността на съдийското убеждение.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и с адв. Г.. Поддържат жалбата, с уточнението ѝ и искат отмяна на решението. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение на упълномощения представител на касатора, поради това, че договорот е сключен при условията на чл.38, ал.1от Закона за адвокатурата..

Ответникът чрез процесуален представител с писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата. Иска оспореното решение да бъде потвърдено и касаторът да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски.

Заклучението на прокурора е, че решението е валидно и моли да се потвърди.

Предмет на касационно оспорване е решение №1212 от 26.02.2021г. по адм.д. № 10771/2019г. на АССГ. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на административния съд, което може да се обжалва с касационна жалба пред тричленен състав на същия административния съд по реда на Глава 12 от АПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Оспореното решение е постановено по жалба на С. А. М. срещу Заповед № 340/23.08.2019г. на ИФЗ началник на затвора, с която съгласно чл.80, ал.2 от ЗИНЗС и на основание чл.175 от ППЗИНЗС, във вр. с протокол от разпределение №96/23.08.2019г. и на основание чл.170, ал.3 от ППЗИНЗС, поради обективна невъзможност да изпълнява възложената работа във връзка с преместването на С. М. от 7-ма група за 2-ра група е отменена заповед №183/24.04.2019г., с която на лишения от свобода С. М. - 2 група е възложено да работи като отговорник по прехраната на 7-ма група.

За изясняване на обстоятелствата по делото са проведени няколко съдебни заседания. След проведеното на 30.01.2020г. открито съдебно заседание, процесуалният представител на М., с молба от същия ден е поискал препис от съдебния протокол, както и да се запази направения запис на заседанието с цел упражняване на правото за поправка на протокола, поради неговата непълнота или невписани изявления. Съдията докладчик е разпоредил да се изготви препис от протокола и е указал, че записът се пази.

С молба от 10.02.2021г. С. М. и процесуалният му представител заявили, че след като се запознали със съдържанието на протокола за проведеното на 30.01.2021г. съдебно заседание установили, че в него липсват редица изявления на адв. Г., а част от изявленията са записани неправилно. В тази връзка са поискали образуване на производство по обжалване на протокола по реда на чл.151 от ГПК и да се допусне

поправка, изменение и допълнение на протокола, като протокола бъде поправен в съответствие с изготвения звукозапис.

Със същата молба е поискан отвод на секретаря и на съдията докладчик, поради наличие на основанията по чл.22, ал.1, т.6 от ГПК във вр. с чл.23, във вр. с чл.150, ал.2 от ГПК за съда и правни основания - чл.24, пр.посл. във вр. с чл.22, ал.1, т.6 от ГПК за секретаря-протоколист. Молбата е с недовършено съдържание и не е подписана.

В съдебно заседание на 12.03.2020г. адв. Г. е заявила, че поддържа молбата за допълване на протокола, както и за отвод на съдебния състав и секретаря-протоколист. С определение от същото заседание е предоставена възможност на адв. Г. в 7-ем дневен срок с писмена молба да посочи какво според нея следва да бъде допълнено в протокола за проведеното на 30.01.2020г. Произнасянето по искането за отвод на съдията и на секретаря-протоколист е отложено за следващото заседание след като жалбоподателят и адв. Г. посочат какви обстоятелства, факти и изявления следва да бъдат допълнени в протокола за проведеното заседание на 30.01.2020г.

На 18.06.2020г. е представена молба от М. чрез адв. Г. с искане за поправка на протокола съобразно звукозаписа и за отвод на секретаря и съдията докладчик.

В съдебно заседание на 18.06.2020г. съдът след като е докладвал молбата от 18.06.2020г. е уведомил страните, че след извършена проверка е установено, че звукозаписът не се пази към датата на съдебното заседание. В тази връзка страните са уведомени, че могат да направят всички искания и изявления, които са направили на 30.01.2020г. в съдебното заседание на 18.06.2020г. Съдът се е произнесъл по искането за отвод на съдията, което е оставил без уважение, поради това, че във всеки момент е предоставяна възможност на жалбоподателя и на адв.Г. да ангажират доказателства, да правят искания по приетите доказателства, както и изявления по същността на оспорения акт.

В съдебно заседание на 22.10.2020г. С. М. е поискал да му бъдат признати работните дни. С молба от 03.12.2020г. адв. Г. е потвърдила това искане, като е заявила, че претенцията е за отмяна на оспорената заповед и в случай на установяване на незаконосъобразността ѝ, съдът да постанови диспозитив, че признава времето от издаването ѝ до постановяването на съдебното решение като отработени от жалбоподателя.

От изложеното следва, че не е насрочено съдебно заседание за разглеждане на молбата за поправка на съдебния протокол. В открито съдебно заседание на 18.06.2020г. е докладвана молбата на М. за поправка на протокола и след уведомяване от съдията, че звукозаписът не е запазен е преминато към други процесуално следствени действия. Действително не съществува процесуална забрана молбата за поправка на протокола да се разгледа в насрочено заседание по делото, но в случая и в това заседание съдът не е провел това специално производство и не се е произнесъл по това искане. Тъй като производството по отношение поправката на протокола не е довършено не може да се установи съдържанието на изготвения протокол за съдебното заседание на 30.01.2020г. съответства ли на действителното положение. Същевременно в съдебното заседание на 30.01.2020г. съдът се е произнесъл по доказателствени искания и е приел доказателства по делото, които са ползвани при постановяване на решението. Не е проведен разпит на секретаря-протоколист и не е установено по надлежен начин, че звукозаписът за проведеното на 30.01.2020г. съдебно заседание не се пази, след като към 03.02.2020г. според резолюция на съдията

е запазен.

Съдът не се е произнесъл и по друго искане на страна в процеса - искането за отвод на секретаря - протоколист.

Като не е извършил поисканите от жалбоподателя и докладвани от съда в съдебно заседание процесуални действия, съдът е лишил страната от упражняване на процесуалните ѝ права в пълен обем. Постановвяването на съдебно решение преди да се извършат всички процесуални действия е в нарушение на съществени процесуални норми и несъмнено води до нарушаване на процесуалните права на страната, която ги е поискала.

Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Неоснователно е касационното възражение, че съдът не се е произнесъл по цялото искане. Искането е за отмяна на оспорената заповед и в случай на установяване на незаконосъобразността ѝ, съдът да постанови диспозитив, че признава времето от издаването ѝ до постановвяването на съдебното решение като отработени от жалбоподателя. Съдът е приел, че заповедта е законосъобразна и по тази причина не се е произнесъл по второто искане.

Не се доказва и възражението, че и на следващите заседания /след 30.01.2020г./ изявленията на страните не са вписани в протокола избирателно, единствено по преценка на секретар-протоколита. Не се доказва и твърдението, че тези обстоятелства са заявени своевременно с нарочна молба по делото. Останалите касационни възражения касаят преценка на акта по същество и предвид отмяната му на процесуално основание, съдът не следва да ги разглежда.

На основание чл.226 ал.3 от АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд..

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.222, ал.2, т.1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1212 от 26.02.2021г., постановено по адм д № 10771/2019г. по описа на Административен съд - София град.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд - София град.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.